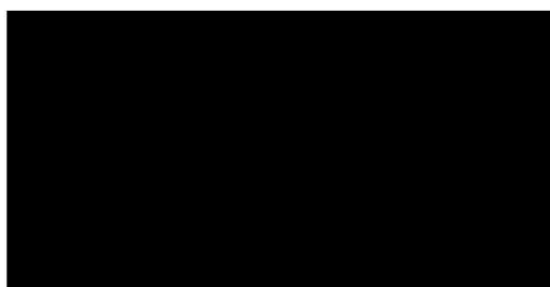


ALKOTMANYBÍRÓSÁG	
Ügyazonosító:	IV/ 724 -0 /2018
Érkezett:	2018 APR 18.
Peldány:	6
Kezelőiroda:	db
Ellátott:	6x9+5

A BUDAI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG 3.	
ÜGYIRATSZÁM	iratlan kb
KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
ÉRK.:	2018 APR 09.
Tisztelt	
PELDÁNY:	6
FELZET:	
MELLÉKLET:	54
KÖZTÜK:	megköt
ÜGYIRATSZÁM:	1400/2014
UTÓIRATON:	

Alkotmánybíróság!

Budapest



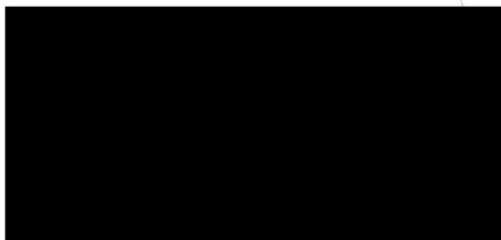
végrehajtási ügyben a Fővárosi
Törvényszék, mint másodfokú
bíróság által meghozott
73.Pkf.636.221/2016/3. sz.
végzés ellen indított,

a Kúria Pfv.I.20.369/2017/7.
szám alatti végzése elleni

alkotmánybírósági
panasza

kpz
& partners
ÜGYVÉDI IRODÁK

Dr. Kovács P. Zoltán Ügyvédi Iroda
Dr. Kovács P. Zoltán Irodavezető
Ügyvéd - adótanácsadó
akkreditált közbeszerzési szaktanácsadó
H-1054 Budapest, Hild u. 21. III. em.
Tel: +36-1-332-2883
Adószám: 18122435-2-41
Sz.: 12001008-00202678-00 00002
KASZ: 36063824



Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Alulírott [REDACTED] képviseli: **Dr. Kovács P. Zoltán Ügyvédi Iroda** (1054 Budapest, Hold u. 21.; e-mail: kpz@kpz.hu; Dr. Kovács P. Zoltán ügyvéd), mint az alábbi eljárások **II. rendű kérelmezettje**, ezúton kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Pfv.I.20.369/2017/7.** számú végzésének, **Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.636.221/2016/3.** számú végzésének és a **Budai Központi Kerületi Bíróság 0102-2/A.Vh.1400/2014/27.** számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

[REDACTED] magyar-belga kettős állampolgár 2005. július 23-án kötött házasságot az I. és a II. rendű kérelmezők édesapjával. 2008. május 14-én a francia jog szerinti egyszerű örökbefogadással örökbe fogadta a nagykorú kérelmezőket. A marseille-i elsőfokú bíróság 1. számú tanácsa 232. és 233. számú ítéletével mondta ki az I. és a II. rendű kérelmezők örökbefogadását. Az ítéletek 2008. május 19-én jogerőre emelkedtek. [REDACTED] örökbefogadó 2009. december 18-án elhunyt. Néhai [REDACTED] pedig 2012. augusztus 20-án hunyt el, végintézkedés hátra hagyása mellett. Néhai [REDACTED] hagyatéki ügyében a kérelmezettek örökösként érdekeltek: az I. rendű kérelmezett törvényes örökösként, a II. r. kérelmezett végrendeleti örökösként.

A kérelmezők a marseille-i elsőfokú bíróság 1. számú tanácsa 232. és 233. számú ítéletének végrehajtási tanúsítvánnyal történő ellátása iránt terjesztettek elő kérelmet, arra való hivatkozással, hogy néhány [REDACTED] hagyatéki ügyében bírósági határozattal kell igazolniuk: a francia bíróság örökbefogadásukat kimondó ítéletei Magyarországon végrehajthatók. Álláspontjuk szerint ebben az esetben néhány [REDACTED] törvényes örökösének minősülnének, néhány [REDACTED] pedig örököse lett volna néhány [REDACTED].

A **Budai Központi Kerületi Bíróság** hatályon kívül helyezés folytán meghozott **0102-2/A.Vh.1400/2014/27.** számú végzésével a marseille-i elsőfokú bíróság határozatait végrehajtási tanúsítvánnyal látta el.

A végzés ellen fellebbezést nyújtottam be, azonban a másodfokon eljáró **Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.636.221/2016/3.** számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Az első – és másodfokú bíróság döntésében álláspontom szerint **Alaptörvény-ellenesen hagyta figyelmen kívül, hogy a magyar jog szerint csak kiskorú személyt** (gyermeket) lehet örökbe fogadni, továbbá, hogy emiatt a kérelmezők örökbefogadásának magyarországi gyámhatósági jóváhagyása kizárt. Ugyancsak figyelmen kívül hagyták az eljáró első-és másodfokú bíróságok azt is, hogy a francia jog szerinti egyszerű örökbefogadás esetén az örökbefogadó **felmenőinek** viszonylatában az örökbefogadott és annak leszármazói nem minősülnek törvényes örökösnek, az egyszerű örökbefogadás ugyanis nem keletkeztet rokoni kapcsolatot és kötelesrész iránti igényt sem alapoz meg.

A jogerős végzés ellen elsődlegesen az elsőfokú végzés megváltoztatása, a kérelmezők kérelmének elutasítása, másodlagosan az elsőfokú végzésre is kiterjedő hatályon kívül helyezése, az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása iránt terjesztettem elő felülvizsgálati kérelmet.

A **Kúria Pfv.I.20.369/2017/7.** számú végzésével hatályában fenntartotta a jogerős másodfokú végzést. A Kúria a végzés 5. oldal 2. bekezdésében elfogadta a felülvizsgálati érvelésünket abban a - jelen indítvány szempontjából kulcsfontosságú - kérdésben, mely szerint *„Ez azt jelenti, hogy az Nmjtvr. magyar állampolgárt érintő örökbefogadás esetén a magyar családjognak az örökbefogadás feltételeire vonatkozó előírásait „közrendinek” tekinti, azaz olyan feltétlen alkalmazást igénylő normának, amelytől – a gyermek érdekeinek szem előtt tartásával – a magyar társadalmi értékrenddel összhangban nem lehet eltérni, mert ellenkező esetben az a magyar közrend sérelmével járna”.* A Kúria álláspontja szerint azonban a közrendi záradék a jelen ügyben mégsem alkalmazható, mivel a felnőtt személy örökbefogadásának elismerése nem sérti a magyar társadalmi berendezkedés alapvető erkölcsi, gazdasági, politikai alapjait, illetve nem irányult az örökbefogadás jogintézménye megkerülésére.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó a rendes és a rendkívüli jogorvoslati lehetőségeit egyaránt kimerítette, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 213-214.§ paragrafusai, továbbá a Pp. vonatkozó szabályainak alkalmazásával azzal, hogy az elsőfokú végzés ellen fellebbezett, az azt helyben hagyó másodfokú végzés ellen pedig felülvizsgálati eljárást kezdeményezett a Kúria előtt.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A **Kúria** alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló **Pfv.I.20.369/2017/7.** számú végzésének postai úton történő kézbesítése 2018. február 06. napján történt meg, így az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó a jelen ügy alapját képező hagyatéki ügyben végrendeleti örökös. A teljes bizonyítóerejű okiratba foglalt végrendelet másolata jelen indítvány melléklete.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Álláspontom szerint az Abtv. 29.§ -ban foglalt mindkét feltétel megvalósul, tekintettel arra, hogy az alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, emellett meglátásom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű is a kérdés.

Nyilvánvalóan a Magyar Állam közrendjébe ütközik annak a magyar bíróság általi tanúsítása, hogy az I. és II. rendű kérelmezők egyszerű örökbefogadása tárgyában a Marseilles-i Elsőfokú Bíróság Peren Kívüli Ügyekben eljáró 1. számú Tanácsa által meghozott 232. számú, 2008. május 14-én kelt és 2008. május 19-én végrehajthatóvá nyilvánított, valamint a 233. számú, 2008. május 14-én kelt és 2008. május 19-én végrehajthatóvá nyilvánított ítélete „a magyar jog szerint a belföldi bíróság határozatával azonos módon elismerhető.”

Az ilyen tartalmú bírósági határozat („a belföldi bíróság határozatával azonos módon való elismerhetőség tanúsítása”) ugyanis az egyszerű örökbefogadott I. és II. rendű kérelmező részére

- nem csupán a magyar (állampolgárokra irányadó) **Csjt. és 1959-es Ptk.**, hanem a francia **Code Civil szabályaiban foglaltakat is meghaladó** olyan **többlet-jogokat biztosítana**, amelyeket **a saját állampolgárai számára egyik állam sem garantál**, és

- **elvi lehetőséget biztosít(hat)na** arra is, hogy a néhai örökbefogadó elhalt édesapjának: a magyar állampolgár örökhagyónak **a végintézkedését – a magyar állampolgároktól eltérően – annak ellenére is megtámadhassák** és – annak sikerétől függően – **a törvényes örökrész** vagy legalább **a kötelesrész iránti igényüket érvényesíthessék**, hogy

- az 1959-es magyar Ptk. 653. §-a szerint **a végrendelet érvénytelenségére, illetőleg hatálytalanságára csak az hivatkozhat, aki az érvénytelenség, illetőleg a hatálytalanság megállapítása esetében maga örököl vagy tehertől mentesül**,

- a **francia Code Civil 368. §-a** szövegének magyar fordítása szerint azonban az örökbefogadó **felmenőinek** viszonylatában **az örökbefogadott és annak leszármazói nem minősülnek törvényes örökösnek**, illetőleg – a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Főosztályának tájékoztatása szerint – **kötelesrésze való jogosultsággal nem rendelkeznek**.

Arra pedig a kérelmezők az észrevételeik f) és g) pontjában maguk is hivatkoznak, hogy „A közrendbe ütközés során ... vizsgálni kell, hogy az adott kérdés **elfogadhatatlan** mértékben ütközne-e az állam közrendjébe...” és „Azon szabályok megsértése ütközhet közrendbe, amelyek közvetlenül védik a társadalmi-gazdasági rend – általában az Alkotmányban is kifejezett – alapjait”, továbbá, hogy „az alkotmányos rend alapja az is, hogy ... „Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az **örökléshez** (Alaptörvény XIII. cikk).”

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Álláspontom szerint a bírói döntések az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sértik:

A Nemzeti Hitvallás szerint „*Valljuk, hogy **együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet, összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet.***”

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint „*Magyarország független, demokratikus **jogállam.***” Az Alaptörvény családvédelmi klauzulája szerint „*L) cikk (1) **Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a **családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.*****”

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint: „***Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.***”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Jelentős eltérés a *francia jog* által szabályozott teljes és egyszerű örökbefogadás között az, hogy a francia Ptk. (Code Civil) 368. cikke szerint Az örökbefogadó **felmenőinek viszonylatában az örökbefogadott és annak leszármazói nem minősülnek törvényes örökösnek.**

Ezzel szemben a *magyar jogban* – a felek jogvitájának az érdemi elbírálására irányadó – Csjt. 47-79. §§-ainak az örökbefogadásra vonatkozó szabályai *nem ismerik a nagykorúak örökbefogadására alkalmas ún. egyszerű örökbefogadás jogintézményét*, ezért az 1959-es Ptk. törvényes öröklésre vonatkozó szabályai sem különböztetnek (és nem is különböztethetnek) a teljes és az egyszerű örökbefogadott öröklési joga között.

Ennek a következménye az, hogy a felek jogvitájának az érdemi elbírálása során az Nmjtvr. szabályai szerint elsődlegesen a francia jog szerinti ún. egyszerű örökbefogadás jogi minősítése tárgyában kell állást foglalni.

A nemzetközi magánjogban „*A megfelelő (az adott tényállásra illő) kapcsoló szabály kiválasztását és a kérdéses jogviszonyra alkalmazását minősítésnek nevezzük.* A minősítés problémájának lényegét az *elbírálandó jogeset tényállásában szereplő anyagi jogi kérdés (elévülés, tartási igény, végrendelet érvényességes, stb.) kollíziós jogi rendszertani helyének megtalálása és a megfelelő kapcsoló szabály alá történő besorolása jelenti.* Ez a művelet a kapcsoló szabály tényállásának tárgyát képező anyagi jogi kategória (l. 15. § 1.) értelmezését, érvényesülési határainak meghúzását kívánja meg. A minősítés igazi problémáját az jelenti, hogy a kérdéses anyagi jogi fogalom kollíziós jogi helyének megtalálásánál *több jogrendszer is figyelembe kell venni.* A kapcsoló szabály egy meghatározott jogrendszer része, többnyire ennek a jogrendszernek a jegyeit viseli magán, de egyben egy külföldi jog rendszeréhez, fogalomvilágához teremt kapcsolatot. Márpedig a kapcsoló szabály tényállásában általánosan megfogalmazott jogi kategóriák (amelyekhez a kapcsoló tényező az irányadó jogrendszer kijelöli) a különböző államok jogában eltérő tartalmúak, más és más jelentésűek lehetnek, ezért a kapcsoló szabály érvényesülési körének meghatározása, illetve az irányadó kapcsoló

szabály kiválasztása attól függ, hogy az adott (a kapcsoló szabály hipotézisében használt) jogi fogalmat melyik jogrendszer szerint értelmezzük." [Mádl Ferenc - Vékás Lajos: Nemzetközi magánjog és nemzetközi gazdasági kapcsolatok joga (Universitas - Tankönyvkiadó Vállalat és Eötvös Lóránd Tudományegyetem – Budapest, 1992.) – 3. átdolgozott kiadás, 100-101. o.]

Az Nmjtvr. 3. §-ának (1) bekezdése egyértelmű abban, hogy „Ha az alkalmazandó jog meghatározása szempontjából a jogvitában megítélendő tények, vagy viszonyok *jogi minősítése* kérdésében vita van, a magyar jog szabályainak és fogalmainak értelmezésével kell eljárni.” A (2) bekezdése szerint pedig „Ha a magyar jog valamely jogintézményt nem ismer, vagy eltérő tartalommal, más elnevezéssel ismer, és az a magyar jog szabályainak értelmezésével sem határozható meg, a jogi minősítésben a jogintézményt szabályozó külföldi jogra is figyelemmel kell lenni.”

Ennek során a *külföldi jog tartalmának megállapítása* során – az Nmjtvr. 5. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság vagy más hatóság az általa nem ismert külföldi jog felől hivatalból tájékozódik, szükség esetén szakértői véleményt is beszerz és a fél által előterjesztett bizonyítékokat is figyelembe veheti. A (2) bekezdése értelmében a külföldi jogról a bíróság vagy más hatóság megkeresésére az igazságügyért felelős miniszter felvilágosítást ad, míg a (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a külföldi jog tartalmát nem lehet megállapítani, a magyar jogot kell alkalmazni.

A jelen eljárásban a **Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Főosztálya** a közjegyző megkeresésére részletes tájékoztatást adott a francia jog – magyar jog által nem ismert – egyszerű örökbefogadás jogintézményére vonatkozó – fentebb már ismertetett – szabályainak tartalmáról, amelynek másolatát a jelen indítványomhoz *mellékelem*. Az állásfoglalás felveti, hogy családjogi szempontból a közrendbe ütközés vizsgálata felmerülhet. Az 1982. évi 3. tvr-rel kihirdetett magyar francia jogsegélyszerződés 22. cikke szerinti egyik konjunktív feltétel, hogy „nem ütközik annak az államnak a közrendjébe, ahol az elismerést kéri”. A **Mádl-Vékás féle nemzetközi magánjog tankönyv** (Nemzetközi magánjog és nemzetközi gazdasági kapcsolatok joga 2004. 424. old.) a **magyar jogban meghatározott feltételeket** (Csjt. 47-49. §) **közrendinek tekinti és külön nevesíti is az örökbefogadott kiskorúságát, mint feltétlen érvényesülést igénylő szabályt.**

A magyar Csjt. szabályainak és fogalmainak az értelmezésével és a francia jog szabályaira is figyelemmel a [redacted] örökhagyó lánya: a néhai [redacted] által örökbefogadott I. és II. rendű kérelmezők kétségkívül *nem minősülnek* a magyar jog szerint a néhai [redacted] örökbefogadott gyermekeinek, mert az örökbefogadásukra a nagykorúságuk ideje alatt, a francia jog által ugyan elismert, de a magyar és a francia jog szerinti ún. teljes örökbefogadástól egyaránt eltérő szabályok szerint és eltérő jogkövetkezményekkel járó módon: ún. egyszerű örökbefogadással került sor. **Az egyszerű örökbefogadás azonban a francia jog szerint valójában csupán a felek egymás közötti jogviszonyában hatályos, mert az**

- **nem keletkeztet** az örökbefogadó szülő és annak rokonai, illetőleg az örökbefogadott között

– a leszármazással létrejövő rokoni kapcsolattal azonos értékű és az örökbefogadott leszármazóira is kiható – **rokon** **kapcsolatot**, hiszen az örökbefogadottakat „a családjukhoz kapcsoló vér szerinti kötelékek megmaradnak” és

- **nem eredményezi** azt sem, hogy az **örökbefogadó felmenőinek viszonylatában** az örökbefogadott és annak leszármazói **törvényes örökösnek** minősülhessenek és – ebből következően – **kötelesrész iránti igényt** érvényesíthessenek.

Ezzel szemben a magyar **Csjt. 51. §-a** szerint az örökbefogadott mind az örökbefogadóval, mind annak rokonaival szemben az örökbefogadó gyermekének **jogállásába** lép [(1) bek.], az örökbefogadás kihat az örökbefogadott leszármazóira is [(3) bek.], az 52. §-a (1) bekezdése első mondatának főszabálya szerint pedig az örökbefogadás folytán a vér szerinti családi jogállásból származó szülői felügyeleti és tartási jogok, valamint kötelezettségek megszűnnek.

Ennek a következménye az, hogy a **Ptk. 617. § (1) bekezdése szerint az örökbefogadott** - az örökbefogadás fennállása alatt - **az örökbefogadó vér szerinti leszármazójaként örököl**, a (2) bekezdése értelmében az örökbefogadás nem érinti az örökbefogadott törvényes öröklési jogát vér szerinti rokonai után, a (3) bekezdés alapján az örökbefogadott után - ha az örökbefogadás az örökbefogadott életében nem szűnt meg - leszármazó, házastárs és bejegyzett élettárs hiányában az örökbefogadó, illetőleg annak rokonai örökölnék a törvényes öröklés szabályai szerint, a (4) bekezdése kimondja, hogy ha az örökbefogadott után sem az örökbefogadó, sem annak rokona nem örököl, törvényes örökösök az örökbefogadott vér szerinti rokonai, a 618. §-a pedig úgy rendelkezik, hogy titkos örökbefogadás esetén az örökbefogadott és vér szerinti rokonai között - az örökbefogadás fennállása alatt - nincs törvényes öröklési kapcsolat.

A Nemzeti Hitvallás szerint „*Valljuk, hogy **együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet, összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet.***” Az alaptörvény a magyar társadalom legfontosabb alapjaként a családot határozza meg.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint „*Magyarország független, demokratikus **jogállam.***” Az Alaptörvény családvédelmi klauzulája szerint „*L) cikk (1) **Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a **családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.***** A Ptk. és a Csjt. vonatkozó rendelkezései egyértelművé teszik, hogy **csak kiskorú gyermeket lehet örökbe fogadni**. Ez a vérségi kapcsolat mellett a család létrejöttének lehetséges módja. Az így létrejött **családot** az alaptörvény a **nemzet fennmaradásának alapjaként** határozza meg, amelynek kifejezett **védelmet** biztosít.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint: „***Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.***”

A külföldi állampolgár végső soron törvényes örökösként történő elismerése az alábbi okok miatt ütközik a magyar közrendbe:

- nem csupán a magyar (állampolgárookra irányadó) **Csjt. és 1959-es Ptk.**, hanem a francia **Code Civil** szabályaiban foglaltakat is meghaladó olyan **többslet-jogokat biztosítana**, amelyeket a saját állampolgárai számára egyik állam sem garantál, és

- **elvi lehetőséget biztosít(hat)na** arra is, hogy a néhai örökbefogadó elhalt édesapjának: a magyar állampolgár örökhagyónak a **végintézkedését – a magyar állampolgároktól eltérően** – annak ellenére is **megtámadhassák** és – annak sikerétől függően – **a törvényes örökrész** vagy legalább **a kötelesrész iránti igényüket érvényesíthessék**, hogy

- az 1959-es magyar Ptk. 653. §-a szerint **a végrendelet érvénytelenségére, illetőleg hatálytalanságára csak az hivatkozhat**, aki **az érvénytelenség, illetőleg a hatálytalanság megállapítása esetében maga örököl vagy tehertől mentesül**,

- a francia **Code Civil** 368. §-a szövegének magyar fordítása szerint azonban az örökbefogadó **felmenőinek** viszonylatában **az örökbefogadott és annak leszármazói nem minősülnek törvényes örököseknek**, illetőleg – a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Főosztályának tájékoztatása szerint – **kötelesrésze való jogosultsággal nem rendelkeznek**.

A fentieket összefoglalva a **külföldi ítéletek közrendbe ütköző elismerése a család, mint a nemzet legfontosabb, védendő egységének súlytalanná válásához vezethetne**. A külföldi határozatok elismerése indokolatlanul kitágítaná az örökbe fogadható személyek körét, ezzel **olyan többsletjogosultságokat biztosítva a külföldi állampolgároknak, amelyet a magyar állampolgároknak nem biztosít**. A jogvita túlmutat a felek jogviszonyán, ugyanis **alapjaiban sérti a magyar jog szerinti örökbefogadás célját és elveit, így a magyar családjogi közrendet**.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Pfv.I.20.369/2017/7.** számú végzésének, **Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.636.221/2016/3.** számú végzésének és a **Budai Központi Kerületi Bíróság 0102-2/A.Vh.1400/2014/27.** számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését. Személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá. Az erről szóló nyilatkozatot mellékelten csatolom.

Kelt: Budapest, 2018. április 6.


képviseli: Dr. Kovács P. Zoltán Ügyvédi
Iroda

Dr. Kovács P. Zoltán ügyvéd

Mellékletek:

1. ügyvédi meghatalmazás
2. a Kúria Pfv.I.20.369/2017/7. számú végzése
3. a Fővárosi Törvényszék 73.Pkf.636.221/2016/3. számú végzése
4. a Budai Központi Kerületi Bíróság 0102-2/A.Vh.1400/2014/27. számú végzése
5. nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
6. teljes bizonyítóerejű magánokiratba foglalt végrendelet másolatban
7. a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztályának állásfoglalása
8. az egyszerű örökbefogadást igazoló okiratok fordításai